

Til § 135.

Redaktionel ændring.

Til § 171.

I straffesager er et vidne i reglen ikke pligtig at møde udenfor den underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, når han vil komme til at rejse mere end 70 kilometer på jernbane eller dampskib eller 25 kilometer på anden måde for at nå hen til vedkommende ret. Præsidenterne for Østre og Vestre landsret har oplyst, at der i praksis har vist sig trang til at udvide denne mødepligt, og under hensyn til de bedrede samfærdselsforhold skønnes den foreslåede udvidelse rimelig. Forslaget er tiltrådt af retsplejeudvalget.

Til § 248.

Redaktionel ændring.

Til § 268.

Efter paragraffen, der er hovedbestemmelsen i den foreslåede nye forligsordning i borgerlige domssager, henlægges forligsmæglingen til retten.

Da det er en offentlig, samfundsmæssig interesse, at processernes antal og omfang begrænses, og unødige retssager undgås, er der pålagt retten en pligt til at mægle forlig, idet dog forligsmægling kan undlades, såfremt det på grund af sagens beskaffenhed, parternes forhold eller lignende omstændigheder på forhånd må antages, at mægling vil være forgæves. Forligsmægling kan foretages på et hvilket-somhelst tidspunkt under sagens gang, men som hovedregel vil forlig formentlig blive forsøgt i første retsmøde, således som det nu er tilfældet i Københavns Byret, hvis ordning har været forbillede for lovforslaget.

For at undgå, at sagerne forsinkes, foreskrives det udtrykkeligt, at unkladelse af forligsmægling ved en underret, der har haft en sag til behandling enten som 1. instans-domstol eller som forberedende ret i en landsretssag, ikke kan medføre, at landsretten sender sagen tilbage til underretten, for at den kan foretage den for søgte mægling.

Til § 269.

Det fastslås her som en nydannelse, at retten med parternes samtykke kan holde forligsmægling for lukkede døre. Formålet hermed er at gøre forligsmæglingen ved retten så effektiv som muligt, og offentlighedens udelukkelse fra forhandlingerne vil undertiden kunne øge mulighederne for at

forlige parterne. Bestemmelsen vil eksempelvis kunne være nyttig i injuriersager. Når dørlukning kun kan ske med begge parters samtykke, er der næppe processuelle betænkeligheder herved.

Til § 270.

Forslaget er i det væsentlige en gentagelse af de nugældende bestemmelser i § 428, 2. punktum, og § 275.

Til §§ 271—276.

Herved ophæves de gældende regler om forretningsordenen m. m. for forligskommissionerne.

Til § 279.

Redaktionel ændring.

Til § 302.

For en parts mødepligt for en underret i borgerlige sager har iflg. § 302, stykke 3, hidtil samme afstandsbestemmelser været gældende, som i § 171, stykke 2, er fastsat for vidner i straffesager. Nærværende forslag svarer derfor til forslaget til ændring af § 171.

Til § 325.

Redaktionel ændring.

Til § 330.

Som dokumentation for, at en ansøger om fri proces er ubemidlet, foreskriver retsplejeloven, at der skal tilvejebringes attester, i København fra skattevæsenet og udenfor København enten fra vedkommende byråd (sogneråd) eller fra præst eller underøvrighed. Det er imidlertid praktisk, at man overalt i landet kan forlange skatteattest forevist, hvorved bemærkes, at lovens regel om, at en erklæring fra vedkommende byråd (sogneråd) eller fra præst eller underøvrighed er tilstrækkelig udenfor København, hviler på den nu forældede betragtning, at de nævnte myndigheder udenfor København har et personligt kendskab til den pågældende ansøgers forhold. Det foreslås derfor med retsplejeudvalgets tilslutning, at bestemmelserne om, hvorledes ansøgerens ubemidlethed skal dokumenteres, udgår af loven.

Til § 336.

Forslaget tager i første række sigte på at fastslå, at en sagfører, der af en ret beskikkes til bistand for en part i en retssag, ikke er berettiget til for denne bistand at modtage vederlag fra parten, medmindre